

1515

Bato (PI 1)

(ALDC, IX, 2127. *Venc* o *bato* [PI 1])

Tot i el caràcter lacunar del mapa (cf. mapa 1513), es dibuixen a grans trets les desinències d'aquest verb de la segona conjugació, a comparar amb la de *canto* (veg. mapa 1388).

El morfema /o/, que apareix tardanament, realitzat [o] en cat. nord-occ., *bat*[o] (var. *batro* 118, format sobre *batre*), i [u] en cat. central, *bat*[u], ocupa pràcticament el Principat; la desinència zero, *bat*, d'arrels tradicionals, es troba en bal. i en val. (contrastant amb la *-e* de *cante*), amb la var. *batc* 173, amb addició d'una [k] analògica (cf. semblantment *vulle* 'vull'). Per a *bàtigo* 135, veg. mapa 1407.

Bato (model *perdo*) és la forma normativa des del *DOrt*, 1917, però en la nota de la pàg. 59 es diu: "Cal advertir que

les formes verbals en *-o* (que són les normalment usades pels escriptors de Catalunya) són estranyes al català antic i a un bon nombre de parlars catalans actuals, ço que justificaria la tendència que sembla iniciar-se a reemplaçar-les per les formes antigues, desproveïdes de desinència (*començ*, *dorm*) o formades amb la desinència *-e* (*parle*), formes ja usades pels escriptors mallorquins i valencians"; Fabra (1918) ja admet *bat* (equiparat a *perd* [§ 74]), referendat per la *GIEC* (pàg. 277) que també inclou *bati* (sept.) entre "Altres variants".

